

FEM PINYA PER DEFENSAR LA NOSTRA LLENGUA!!

"(...) cal prendre consciència que, si bé la conjuntura és decebedora pel que fa a la globalitat de la situació que viu la llengua catalana en tots els territoris de la seva influència, aquesta pot ser redreçada si els catalans d'arreu en fem **causa comuna**. Si no fem aquest esforç nosaltres, que hi hauríem de ser els primers interessats, **no hi haurà ningú que el faci en el nostre lloc.**"
(Jordi Sedó; Llengua i Societat al Vallès Oriental)

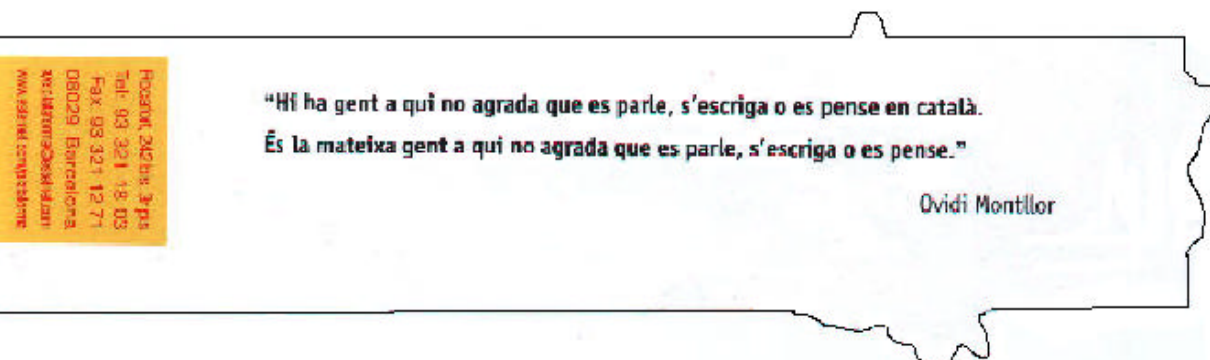
SUMARI:

LA PORTALADA: Gra de Sorra (p. 2)
DENUNCIEM: Les decisions anticatalanes del TSJC / La fal·làcia de l'Any Europeu de les Llengües (p. 4)
ENTREVISTA AMB... **Carles Castellanos** (p. 7)
EL PERSONATGE: **Manuel de Pedrolo** (p. 6)
ESTIMEM LA LLENGUA? DONCS NO L'ABANDONEM
(fragments d'articles o conferències de Q. Gibert, B. Joan, J. Huguet i J. Solé i Camardons) (p. 10)

índex

La portalada (<i>Gra de sorra</i>)	p.3
Notícies	p.4
Denunciem ! <i>Les decisions anticatalanes del TSJC</i> <i>La fal·làcia de l'Any Europeu de les Llengües</i>	p.5
El Personatge (<i>Manuel de Pedrolo</i>)	p.7
Entrevista amb... <i>Carles Castellanos</i>	p.8
Webs	p.10
Flaixos	p.11
Estimem la llengua?	p.13
Recordatoris	p.14
Llibres	p.15
Principals accions	p.16
Manifest unitari	p.17
Ja exerceixes la teva catalanitat?	p.18
Article	p.19

Gra de Sorra

Aquest és el primer número de VIURE EN CATALÀ, la revista de l'Associació per la Llengua i la Cultura (Secció Vallès). La nostra és una associació independent que no està adscrita a cap partit polític. Des d'aquesta premissa, els nostres objectius són els següents:

- Defensar i promocionar la llengua catalana.
- La conscienciació nacional de Països Catalans.
- Divulgar la riquesa cultural de la nostra nació.

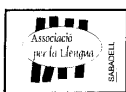
Per tal d'aconseguir aquests objectius, portem a terme tot un seguit d'actes i campanyes de pressió i conscienciació a favor de l'ús del català en tots els àmbits (doblatge de cinema, etiquetatge de productes, retolació i publicitat de botigues i empreses, etcètera), per tal que la nostra acabi sent una llengua plenament normalitzada. En aquestes campanyes hi poden col·laborar totes aquelles persones que se sentin identificades amb els nostres plantejaments.

Estem adherits a la Plataforma per la Llengua, des d'on es coordinen totes les associacions i entitats que, des del Principat, treballen per l'assoliment d'aquests mateixos objectius. A més, però, hem organitzat actes amb Acció Cultural del País Valencià i estem en contacte amb grups de la Catalunya Nord. Esperem contactar, també, amb associacions de les Illes Balears. Tot plegat perquè considerem que la nació catalana engloba un territori molt més ampli que no pas el dels famosos "6 milions" (que correspondrien a l'espanyolitzada "Comunidad Autónoma de Cataluña"). En definitiva, considerem que la nostra nació és el territori que va de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó.

VIURE EN CATALÀ

Número 0
primavera 2001

Edita:

Entitat adherida a la:

Adreça postal:

Apt. correus 286 - 08200 Sabadell

Adreces socials (Vallès):

Carrer del Carme, 27 (Nous Temps)

Tel.654.10.54.22

C-e: alcsabadell@cataloniamail.com

08202-Sabadell

Carrer d'Àngel Guimerà 38 (Tioanya)

Tel.656.23.41.06

C-e: alcmollet@cataloniamail.com

08100-Mollet del Vallès

Consell de redacció: Josep Abad, Carme

Forcadell, Miquel Pasqual.

Direcció: Anna M Porquet

Disseny: Eugeni Junyent

L'Associació per la Llengua no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades en els articles publicats

L'Associació per la Llengua i la Cultura és una entitat cívica, apartidista i no-violenta, que té per objectiu defensar i promoure l'ús de la llengua catalana, així com treballar per la conscienciació nacional i la divulgació cultural. Bases indispensables per a la reconstrucció nacional dels Països Catalans.

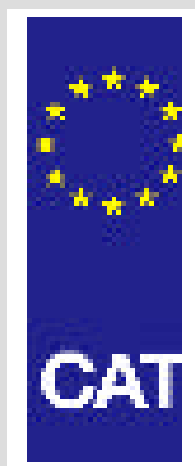
<http://www.estelnet.com/alc>

També considerem necessari tenir un espai on puguem donar a conèixer les diverses activitats que es fan en el Vallès relacionades amb la llengua i la cultura, i alhora on es pugui denunciar tot allò que considerem una discriminació a la nostra llengua o al nostre país. És per això que neix el nostre butlletí, VIURE EN CATALÀ. Amb aquest primer exemplar comencem la feina, i ho fem recuperant el nom de la revista "de debats, anàlisi, denúncia i lluita per la llengua" que van editar, entre els anys 1983 i 1987, els Grups de Defensa de la Llengua. Què hi ha de més natural, per als catalans, que el fet de viure en català? Des d'aquesta tribuna, també volem recordar les dones i els homes que van destacar en la lluita pels drets de la nostra nació comuna i, alhora, escampar les veus de tots aquells dinamitzadors i artesans de la cultura que coincideixen de ple amb els nostres plantejaments i intenten efectuar una tasca important per tirar endavant aquest país malgrat que, en molts casos, hagi de ser des de la reraguarda.

El dia de Sant Jordi és un moment magnífic per iniciar la publicació del nostre butlletí, amb el qual pretenem continuar la feina de lluitar per la llengua. I esperem que entre tots plegats, amb el gra de sorra que puguem aportar, contribuïm d'alguna manera a la reconstrucció nacional dels Països Catalans.

NOTÍCIES

Celebració de la I TROBADA D'ENTITATS PER LA LLENGUA CATALANA

Els dies 15, 16 i 17 de desembre de 2000 es va celebrar a Barcelona la Primera Trobada d'Entitats per la Llengua Catalana. Hi van ser congregades totes les associacions i entitats d'arreu dels Països Catalans que treballen a favor de la nostra llengua, amb la finalitat d'intercanviar experiències i idees i estudiar possibles formes de cooperació. Els resultats foren positius pel que fa a conèixer les activitats que cada entitat porta a terme, i en aquest sentit esperem que l'any vinent pugui tornar a celebrar-se una nova trobada d'aquestes característiques. Ara bé, hauria estat un èxit encara més gran si, a banda d'haver-se celebrat en dies no laborals per tal que hi hagués pogut participar un major nombre d'activistes per la llengua, s'hagués aprofitat aquesta oportunitat per crear una federació que unifiqués les moltes diverses entitats i associacions que treballen en la lluita per la llengua arreu dels Països Catalans, per tal que puguem anar tots alhora en pro de la llengua i la cultura del nostre país.

Les decisions anticatalanes del TSJC

La fal·làcia de l'Any Europeu de les Llengües

El Tribunal Superior (de Justícia) (de Catalunya) ha decidit suspendre de manera cautelar alguns dels articles dels reglaments de l'ús del català de les universitats Rovira i Virgili, de Tarragona, i Pompeu Fabra, de Barcelona, així com alguns articles del reglament d'ús del català de l'Ajuntament de Sabadell. I ho ha fet després d'acceptar els recursos presentats per l'entitat "Convivència Cívica Catalana",

presidida fins fa poc per Aleix Vidal-Quadras, sinistre personatge amb una llarga trajectòria d'accions en contra de la llengua catalana.

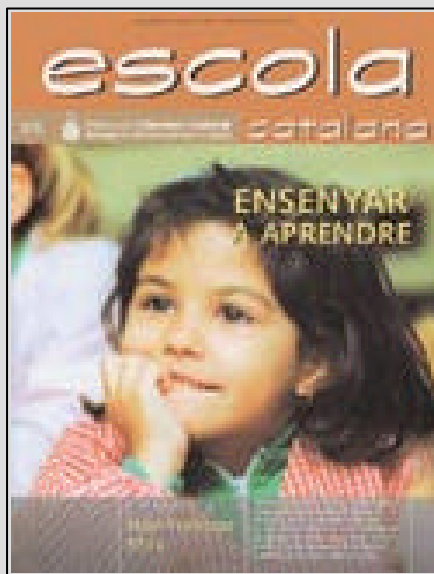
Reproduïm, tot seguit, el davantal de la revista Escola Catalana, del mes d'abril de 2001, on es denunciaven tant aquestes decisions de l'alta instància jurídica catalana com la nul·la presència del català i altres llengües minoritzades d'Europa en els actes de l'Any europeu de les llengües:

ANY EUROPEU DE LES LLENGÜES 2001

El Consell d'Europa i la Unió Europea van decidir que el mític 2001 de l'odissea espacial seria "l'any europeu de les llengües". Es presentava, per tant, una oportunitat excel·lent per donar a conèixer la diversitat lingüística d'Europa, amb més de setanta llengües i parlars vius. Tanmateix, la pàgina web que en pretenia informar només contemplava la possibilitat d'accedir-hi en 11 idiomes: castellà, danès, alemany, grec, anglès, francès, italià, neerlandès, portuguès, suec i irlandès. El català —que és una de les vint llengües més usades a Internet— i moltes altres llengües europees, per tant, continuen sota la síndrome boja de l'ocultació lingüística, però ara de la mà dels qui s'han erigit en propagadors de la riquesa del mosaic idiomàtic europeu.

Mentre una colla de gent van començar a enviar informació nord enllà on diuen que la gent és lliure, culta, desvetllada i feliç, sobre la real existència de la llengua catalana als organitzadors de la web de la diversitat lingüística i dels actes que calia celebrar durant l'any europeu, aquí continuàvem rebent les garrotades de sempre: es qüestionava part de la normativa de foment del català en la Universitat Pompeu Fabra i una sentència del TSJC anul·lava diferents articles del reglament d'usos lingüístics de la Universitat Rovira i Virgili: els que regulaven la retolació en català, les

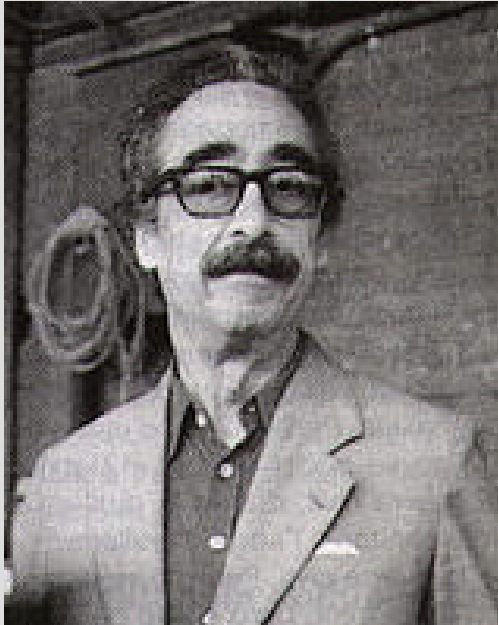
actuacions internes administratives, la documentació adreçada a l'alumnat i públic en general; els estudis, projectes i treballs que la URC encarregui i la documentació administrativa de gestió acadèmica en català..

Tanmateix, la sentència no qüestiona la llei de política lingüística de 1998, la qual cosa, segons una lectura oficial optimista tiraria per terra els plans dels sectors que intenten declarar-la inconstitucional, però vist des d'una altra banda, mostra la poca claredat de continguts d'una llei que no serveix com a punt de suport als reglaments que intenten afavorir l'ús del català en el marc universitari. Sigui com sigui, tenim dues universitats, Rovira i Virgili i la Pompeu Fabra, als tribunals per l'ús del català mentre les diferents universitats del País Valencià continuen en llibertat vigilada i potser haurem d'acabar repartint els exàmens de selectivitat en castellà. Ara, el TSJC suspèn cautelarment sis articles del reglament per a l'ús del català a l'Ajuntament de Sabadell...

Mentre nord enllà diuen que organitzen l'any europeu de les llengües, constatem que a Europa, amb euro o sense, la presència del català és nul·la i gairebé sense perspectives i els que ens quedem ací som acusats de "localismes empobridors" pel president de govern espanyol; se'ns suspèn cautelarment; comprovem que TVE (ni tan sols a la desconnexió catalana) fa anys que pràcticament no fa aparèixer cantants en català a les pantalles, que s'ha estancat l'ús del català a l'ensenyament, que l'Instituto Cervantes promociona l'espanyol a tot drap... I per postres, la ministra Anna Birulés fa públic que el seu ministeri té un programa de subvencions amb diners públics per promocionar la presència del castellà a Internet però no pas per a promocionar les altres llengües de l'estat. Ara només falta que d'aquí a quatre dies es detectin a la nostra llengua prions *lingüístics*, l'agent infecciós de l'encefalopatia espongilíngüe.

MANUEL DE PEDROLO (1918-1990)

Manuel de Pedrolo va néixer a l'Aranyó (Segarra) el 1918. És conegut per la seva extensa obra literària, que engloba tots els gèneres (poesia, teatre i narrativa), a banda de nombroses traduccions, assaigs, crítica i articles polítics (col·laborà amb les seves opinions en la majoria de revistes i diaris catalans). El camp en què destacà i es féu popular, sobretot, fou la narrativa, i ben conegudes són les seves novel·les: *Es vessa una sang fàcil* (1954), *Mecanoscrit del segon origen* (1974), *Joc brut* (1965), *M'enterro en els fonaments* (1967), *Totes les bèsties de càrrega* (1967), *Mossegar-se la cua* (1968), *Aquesta matinada i potser per sempre* (1980), etcètera, així com els reculls de narracions: *Domicili provisional* (1956), *Trajecte final* (1975), etcètera. Fins a un centenar de llibres.

La censura franquista fou la causant que les seves obres haguessin d'estar desades en un calaix i que no fossin publicades fins al cap d'anys d'haver estat escrites (per exemple, la primera novel·la, *Elena de segona mà*., escrita el 1949, no pogué veure la llum fins el 1967).

Fou guardonat amb diversos premis literaris de gran prestigi (el Joanot Martorell, el Víctor Català el Sant Jordi, el Prudenci Bertrana...), el major dels quals, el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, se li concedí l'any 1979. Fou director de la famosa col·lecció de novel·les policiaques "La Cua de Palla", on col·laborà també com a traductor, i conreà amb èxit tant aquest gènere com el de ciència-ficció, del qual fou un actiu impulsor a Catalunya.

Una mostra que la seva obra continua ben viva i vigent avui en dia, onze anys després de la seva mort, és l'adaptació teatral que ha efectuat la companyia Urubú Teatre, de la narració "El Regressiu", inclosa en el volum *Trajecte Final*.

Però a banda dels seus indiscutibles mèrits com a literat i la seva manifesta capacitat d'arribar al públic i fer-lo gaudir amb històries sorprenents i delicioses que sempre deixaven un espai per a la reflexió, Pedrolo fou un actiu militant a favor de la llengua i la cultura dels Països Catalans.

La seva fidelitat a la llengua era absoluta, ja que la considerava la columna vertebral de la nació catalana i el principal element diferenciador entre la nostra i la resta de diverses cultures. Evitava utilitzar el castellà de manera innecessària i gratuïta perquè no li semblava democràtic el fet que aquesta llengua sigui l'idioma privilegiat dins mateix de terra catalana. Considerava que bilingüisme i normalització lingüística són conceptes contraposats, ja que en una societat bilingüe l'avenç de la llengua dominada es troba frenat per l'estat, que protegeix la seva llengua, la majoritària, també dins de les diverses comunitats. I opinava que tots aquells que a Catalunya exerceixen un càrrec públic tenen l'obligació d'usar la llengua catalana: "està molt bé que siguin fidels a casa seva, però aquí fan un mal a la llengua del país, sobretot tenint en compte que aquest país no es pot defensar".

Per tot plegat, vindiquem la figura de Manuel de Pedrolo, tant com a militant catalanista i defensor de la llengua com des del seu vessant d'autor d'obres que segueixen entusiasmant els lectors malgrat el pas dels anys.

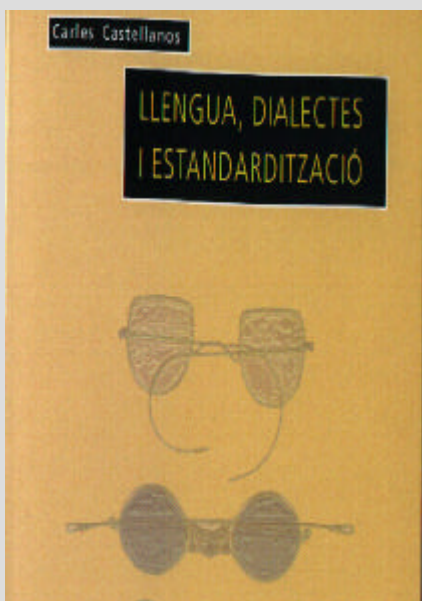
CARLES CASTELLANOS

Anna Porquet i Botey

"La normalitat quotidiana és la porta de la plena normalització"

Carles Castellanos i Llorenç és Doctor en Teoria de la Traducció i Director del Departament de Traducció i Interpretació de la Universitat Autònoma de Bellaterra. És un erudit de diverses llengües (en domina ben bé una vintena, tan diferents com l'euskera, el berber, l'anglès, el suec, l'italià, l'hebreu, l'àrab, l'egipci...). Sobretot s'ha dedicat a l'estudi de les llengües afroasiàtiques i dels processos d'estandardització. És autor i/o coautor de diverses obres lexicogràfiques: *el Diccionari Francès-Català/Català-Francès* (1979), *Diccionari d'Informàtica* (1982), *La Llengua Rifenyà* (1995), *Diccionari de falsos amics Francès-Català* (2000), a banda de diversos treballs de contingut sociolingüístic, i recentment ha publicat el llibre *Llengua, dialectes i estandardització* (Editorial Octaedro), adreçat tant als professionals de la sociolingüística com a tots aquells que estiguin interessats en l'estudi de les llengües.

Lluitador incansable a favor de la llengua i la identitat catalanes, Carles Castellanos va endegar i participar activament en els Grups de Defensa de la Llengua als anys vuitanta, i actualment està abocat de ple en les tasques de difusió del nou Congrés de Cultura Catalana alhora que contribueix a defensar els drets de la nostra nació des de diverses tribunes: els seus articles es poden llegir en les revistes *Clar i Català*, que és el butlletí que difon l'Associació per la Llengua i la Cultura de Barcelona, i en la revista *Llengua Nacional*, on fa col·laboracions esporàdiques.

- Quina és la teva opinió respecte al futur de la llengua catalana?

Depèn del que fem les catalanes i els catalans en els propers vint anys. Si treballem amb eficàcia, el català pot tenir garantit el seu futur. Si, per contra, l'única política lingüística és l'actual, la llengua catalana pot entrar en un procés d'extinció.

- **En aquest panorama, quin paper hi juga el Nou Congrés de Cultura Catalana? Quins objectius s'ha marcat?**

El Congrés de Cultura Catalana es va organitzar amb una doble finalitat: debatre i aclarir els objectius culturals, i servir com a instrument d'organització. Hi ha diverses ponències del Congrés de Cultura Catalana que aclareixen els objectius lingüístics. D'altra banda, el Congrés de Cultura Catalana ha proposat i treballa perquè s'organitzi una federació de totes les organitzacions per la llengua, d'arreu dels Països Catalans.

- **El bilingüisme, és positiu o negatiu en el procés de normalització?**

El **coneixement** de més d'una llengua no és cap fet negatiu. El que és negatiu és el tipus de **bilingüisme unilateral** que imposa la legislació espanyola que fa que només els catalanoparlants hagin de ser forçosament bilingües. La constitució espanyola és anticonstitucional, no és democràtica en qüestions lingüístiques. Aquesta desigualtat bàsica, acompanyada d'altres pressions, tendeix a **disminuir la utilitat social de la llengua catalana**. Cal oposar-se a aquesta injustícia.

- **I el paper dels mitjans de comunicació, en concret TV-3: creus que el català degradat que es parla en certs programes (com els d'Andreu Buenafuente) i la facilitat amb què s'hi canvia de llengua és un pas enrera en la normalització?**

És negatiu perquè desprestigia la llengua i la situa al nivell d'un **patuès**, sense una vida pròpia autònoma de la llengua dominant. Es podria fer un programa popular, fins i tot atractiu per a la gent que no parla habitualment català sense caure en el provincianisme lingüístic i cultural. Només cal ser una mica exigents amb la tasca educadora que tenen i han de tenir els mitjans de comunicació.

- **I què podem fer, des del carrer, els ciutadans anònims, per tal de lluitar per la nostra llengua?**

Parlar sempre català defensar els nostres drets lingüístics, ajudar a les campanyes que es facin per a promoure l'ús de la llengua, ajudar tant com es pugui aquelles persones i organitzacions que defensen la llengua... Cal estar en un estat permanent de mobilització... però amb naturalitat, sense estridències puntuals. Es tracta d'un combat llarg, de masses, profund, en el qual el que compta és l'acumulació gegantina de petites i fermes actuacions quotidianes. Una actuació constant i duradora haurà de portar a la normalització de la nostra llengua. La normalitat quotidiana és la porta de la plena normalització.

- **Creus viable que algun dia arribem a ser un país normal, amb una llengua normalitzada a tots els efectes? En tot cas, quin creus que seria el millor camí per tal d'assolir-ho?**

Si parlem d'una solució global caldrà que hi hagi canvis polítics també. Ja he dit que el marc constitucional actual no serveix. Necessitem la independència política o un sistema polític de tipus confederal que garanteixi arreu dels Països Catalans un marc lingüístic en què la llengua catalana sigui útil socialment. La llengua catalana ha de ser —ha de tornar a ser— la llengua general de relació social arreu del territori. I és un objectiu que es pot aconseguir. En aquest combat no estem sols: el nostre objectiu és el mateix que el de la majoria de pobles i nacions de la Terra. El nostre futur és el futur de la Humanitat.

Països Catalans: una LLengua, una Cultura, una Història, un anhel de Llibertat

WEBS D'INTERÈS

III Congrés de Cultura Catalana: <http://www.noucongres.org>

Revista Clar i català <http://www.pagina.de/claricatala>

Associació Llengua Nacional: <http://fly.to/asslln>

Associació d'escriptors en Llengua Catalana: <http://www.partal.com/aelc/index.html>

Acció Cultural del País Valencià <http://www.acpv.net>

Obra Cultural Balear: <http://www.ocbweb.com>

Òmnium Cultural: <http://www.omniumcultural.org>

Plataforma per la Llengua: <http://www.estelnet.com/plataforma>

Associació per la Llengua i la Cultura: <http://www.estelnet.com/alc>

FLAIXOS SOBRE LA LENGUA CATALANA (ANY 2000)

(Font: Òmnium Cultural. B.I.I, núm.112)

Gener

-La pàgina web llengua catalana, a l'apartat "Agenda: novetats cinematogràfiques i videogràfiques en català" conté la cartellera actualitzada de les pel·lícules doblades al català i les sales on es projecten.

Febrer

-El ministre Piqué anima la indústria cultural catalana a utilitzar el castellà. Els recorda que és imprescindible per arribar a un mercat ampli.

-Els Estats Units qüestionen la política lingüística catalana en l'informe dels drets humans.

Març

-L'acte reivindicatiu de Perpinyà contra la prohibició francesa del català reuneix 800 persones.

-La comunitat nord-americana a Catalunya diu que no hi ha problemes de convivència lingüística.

-La traducció de noms i cognoms ha augmentat un 1000% a Catalunya des del 1998.

-Vidal-Quadras impugna una resolució del Departament d'Ensenyament. Demana que abans de finalitzar el període de matriculació es preguntí als pares per la llengua habitual de l'alumne.

Abril

-La Universitat Rovira i Virgili recorre contra la suspensió del reglament del català mentre que el Parlament de Catalunya rebutja la campanya contra el català a la Rovira i Virgili.

-El president valencià amenaça de triar els membres de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua sense comptar amb l'oposició.

-El 65% de les classes de la Universitat Rovira i Virgili es fan en català i el 21% en castellà.

-El Partit Popular ofereix al Partit Socialista de Catalunya buscar junts una reforma de la Llei del català. El conseller de Cultura "s'ofereix a pagar" la factura del doblatge al català del nou espot de Trànsit.

-Es compleixen tres-cents anys de la promulgació del decret de Lluís XIV que prohibia l'ús oficial de la llengua catalana a la Catalunya Nord.

-La Generalitat valenciana considera "il·legal" l'apartat que regula el requisit de la llengua catalana per a la docència.

-Moblització dels alcaldes en defensa del rector de la Universitat Rovira i Virgili (URV) i del reglament del català.

-L'Obra Cultural Balear es mobilitza per frenar el "retrocés" del català a les Illes.

-Els governs català i balear creen l'institut Ramon Llull.

Maig

-L'exabat de Montserrat, Cassià Maria Just, explica que el Papa no parla català perquè prelats espanyols el desinformen.

-El president de la Generalitat valenciana, veta un article dels estatuts de la Universitat que exigeix el català als docents.

-Decret de la Generalitat de Catalunya que anul·la la quota de català al cinema.

-Les proves de selectivitat seguiran sent en català.

-Mas-Collell revoca la seva pròpia proposta de reformar la normativa lingüística de les PAAU.

Juny

-Una enquesta recull que el 86,2% de la població opina que tothom hauria de saber català i castellà. La gent vol més català on n'hi ha dèficit.

-Apareix un text en català de l'any 1150, més antic que les "Homilies d'Organyà".

-El Partit Popular veta un cos de justícia català i que l'idioma sigui un requisit per als funcionaris.

-El català a Internet: hi ha més pàgines web en català que en turc, en grec, en romanès, en búlgar i àrab, cosa que demostra la vitalitat de la xarxa als Països Catalans.

-Més de la meitat de la població prefereix que els seus fills parlin en català.

Juliol

- El govern balear i l'Institut d'Estudis Catalans signen un acord de col·laboració.
- El president del Partit Popular de Catalunya diu que "tendim al monolingüisme en català".
- El jutge dóna la raó a la professora de la Universitat Rovira i Virgili, Josefina Albert en el cas de la selectivitat.
- Els jutges no tindran obligació de saber català El Poder Judicial renuncia a adaptar la justícia a l'Estat de les autonomies.
- El rector de la URV demana a la Generalitat "més seguretat jurídica" per desenvolupar amb normalitat les normatives lingüístiques.
- El govern balear acorda obrir una seu de l'Institut d'Estudis Catalans.

Agost

- Vidal-Quadras amplia l'ofensiva contra el català a l'àmbit municipal, interposant un recurs al reglament d'ús del català de l'Ajuntament de Sabadell.
- El govern valencià nomena mestres sense saber si coneixen el valencià Una sentència obliga a dominar les dues llengües oficials.

Setembre

- Neix la nova ràdio en català Ona Catalana i Rac 1.

Octubre

- El fiscal en cap de Catalunya contrari a la proposta del Parlament de potenciar el català a la justícia.
- El Parlament aprova exigir als jutges el coneixement del català

Novembre

- El 60% dels catalans considera el català com la seva llengua.

Desembre

- L'ús del català en les classes de la Universitat de Barcelona s'estanca en un 62%.
- El govern catalàamenta la traducció del BOE al valencià
- Surt al mercat el primer CD-Rom per aprendre a parlar català

PARTICIPA-HI!

ESTIMEM LA LLENGUA?...

Num, 1

Abril
2001

Amor de llengües - Quim Gibert (psicòleg)

"L'autoestima lingüística no és ni més ni menys important que qualsevol altre tipus d'autoestima. Quan vetllo pels meus drets lingüístics no faig altra cosa que preocupar-me per la meua qualitat de vida i benestar. El respecte envers un mateix, el lingüístic inclòs, és el millor camí perquè els altres em respectin. (...) Qui no sent estimació per la seva manera de ser i de fer, difícilment inspirarà ens els altres cap sentiment perquè puguin sentir-lo per ell. L'amor comença en un mateix. I la tendresa envers un territori i la seva llengua, també."

De l'Article publicat a la revista *El triangle*, de 14 de febrer de 2001

El mestre com a model sociolingüístic - Bernat Joan i Marí (sociolingüista i professor de la Universitat Balear)

"...el professor que arriba a una classe i usa el català sense dubtar, que l'utilitza amb tothom i no canvia de llengua per molt que els altres se li adrecin en espanyol, no sol tenir problemes derivats de la conflictivitat sociolingüística. El professor que entra a classe i dubta quina llengua usar, o promou algun tipus de referèndum entre els alumnes, o mostra inseguretat en el seu ús lingüístic, sol tenir problemes derivats d'aquest tipus de conflictivitat. Per què? Les raons són bastant senzilles. La persona que es dedica a impartir classes constitueix un model per a l'alumnat, i aquest n'espera precisament això: unes determinades pautes a seguir. Quan s'observa que el professor dubta, aquest està perdut. (...) un professor dubitatiu transmetrà aquesta mateixa postura entre els seus deixebles i, a la llarga, no traurà res de bo de la tasca que pugui realitzar amb ells."

De l'Article publicat a la revista *Llengua Nacional*, núm. 30

La immersió - Josepa Huquet (sociolingüista i mestra de primària)

"Immersion hauria de voler dir que l'escola que en fa *imparteix totes les classes en català*. (...) L'aprenentatge de la llengua catalana que s'inicia als primers nivells educatius moltes vegades no té prou continuïtat en els darrers cursos de primària i encara menys a secundària. Si tenim en compte que la immersió va néixer per donar possibilitats d'aprenentatge en català a alumnes que viuen en ambients socials i familiars molt castellanitzats, la davallada de la intensitat catalanitzadora escolar en els darrers cursos podria donar raó del poc ús del català que fa el nostre jovent, ja que no disposa de suficients ocasions d'aprofundir en aquest aprenentatge i, per tant, no adquireix prou competència en català per usar-lo a tots els nivells. (...) El nucli de la qüestió podria ser, doncs, quina distància hi ha entre el saber parlar una llengua i parlar-la realment."

Fragment de la participació en el cicle *L'ús del català entre els joves*, organitzat per la Fundació Caixa de Sabadell (Sabadell - setembre de 1999)

V e
C

pag. 13

Discurs, realitats i irresponsabilitats - Jordi Solé i Camardons (sociolingüista, professor de secundària i escriptor)

"[Els professors catalanoparlants] abandonant l'ús del català no sols dimiteixen de la seua qualitat d'educadors —és a dir, de formadors de futurs adults—, sinó que discriminen els estudiants, negant-los la possibilitat de formar part de la comunitat a la qual ells mateixos pertanyen. És com si els diguessin: et dono unes quantes instruccions tecnicoacadèmiques a classe en català perquè així ho diu la normativa, però no et parlaré català en situacions informals; perquè tu no ets dels nostres, no formes part del meu grup exclusiu —marca reservada— dels catalanoparlants complets; per tant, em rebaixo a parlar la teua llengua com qui parla el llenguatge dels nens o dels micos. Paternalisme i discriminació classista ocultats sovint amb arguments pseudoigualitaris. Hom ha d'entendre que l'igualitarisme comença deixant de banda les distincions i parlant a tothom en català la llengua de la gent d'aquest país."

Fragment de la participació en el cicle *L'ús del català entre els joves*, organitzat per la Fundació Caixa de Sabadell (Sabadell - setembre de 1999)

RECORDATORIS

Jesús Clapés

L'agost passat, un company nostre fou mort en circumstàncies que encara no han estat aclarides.

Des d'aquí volem fer evident el nostre afecte cap a ell, així com el gran pesar de la seua desaparició, agreujat pel caràcter violent de la mateixa.

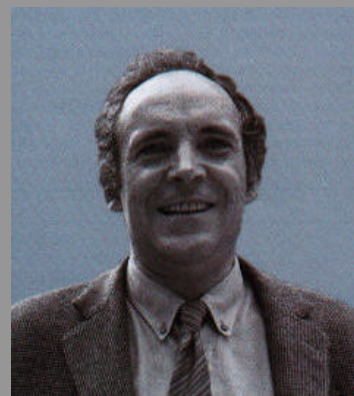
La seua pèrdua i el seu record no serà sinó un nou motiu per a seguir endavant, de manera que pugui enorgullir-se de la nostra tasca.

Sempre viuràs en nosaltres, Jesús.

Ramon Barnils

Ramon Barnils ha estat una persona injustament tractada des de diversos mitjans de comunicació degut a la claredat de les seves afirmacions i a la incomoditat que per a molts suposaven.

Volem expressar la nostra admiració a un mestre que ha estat un exemple a seguir per a molta gent i a qui se li han negat els honors que mereixia des dels mitjans oficialistes.

LECTURES RECOMANADES

CARTA AL MEU NÉT. SOBRE EL NACIONALISME, d'Isabel-Clara Simó (Editorial Columna, Col·lecció "Carta a...")

Reflexions entenedores i rigoreses sobre el nacionalisme a partir de les pròpies vivències de l'autora, que les exposa des d'una postura militant però serena.

HISTÒRIA SOCIAL I POLÍTICA DE LA LLENGUA CATALANA, de Francesc Ruiz, Rosa Sanz i Jordi Solé (Editorial 3 i 4, Col·lecció "Contextos").

Recopilació sintètica, rigorosa i original dels fets i les dades històriques que han anat configurant la realitat social de la comunitat catalanoparlant des dels orígens fins al segle XX.

LLENGUA I SOCIETAT AL VALLÈS ORIENTAL, de Jordi Sedó i Solé (Editorial Granollers)

Una anàlisi profundament didàctica que, tot i centrar-se en una comarca concreta, aporta dades per entendre la complexa realitat sociolingüística en el conjunt de terres de parla catalana, arreu dels Països Catalans.

LES LLENGÜES MINORITZADES D'EUROPA, d'Àngela Cotano (Editorial Tres i Quatre, Col·lecció "Contextos")

Extens estudi que clarifica la diversitat sociolingüística d'Europa i ens fa adonar-nos que en el nostre continent existeixen unes cinquanta llengües en una situació idèntica, semblant o pitjor que la de la nostra.

RAONS I TÒPICS. Catalanisme i anticatalanisme, de Josep-Maria Terricabras (ed. La Campana).

Reflexió lúcida, directa i crítica sobre les principals qüestions, actituds i tòpics del catalanisme, així com de l'anticatalanisme. El filòsof Josep-Maria Terricabras hi analitza -entre d'altres qüestions- la diferència entre identitat i identificació, la importància dels sentiments, el nacionalisme ocult espanyol, la llengua i la democràcia, el miratge cosmopolita, la consciència i la inconsciència nacional,...

Principals actes i accions dutes a terme per la nostra entitat:

- . Col·laboració en l'acte de protesta dut a terme al Parlament amb motiu de l'aprovació de la descafeï nada llei del Català (desembre 1997)
- . Encartellada de la PLATAFORMA. Campanya per catalanització de les tanques publicitàries.
- . Presentació (març 1998). Col·laboració d'Antoni Dalmasas.
- . Final de la Copa a València (Maig 1998). Repartiment de 3000 tríptics entre les afeccions del Mallorca i el Barça apel·lant a la germanor, en la que s'anomenà **la final dels Països Catalans**. Col·laborà Sang Culé.
- . Xerrada amb motiu de Sant Joan 98 (diada dels PPCC) **La Flama del Canigó** a la UES. Els anys anteriors s'havia dut a terme una encartellada.
- . Conferència **El vertebrament dels Països Catalans**, amb motiu del 25 d'abril, diada del País Valencià, en col·laboració amb *Acció Cultural del País Valencià*.
- . Participació en el debat **Català, espanyol, o d'on?** el novembre del 1998. Dins el projecte "Sabadell, laboratori de Valors".
- . Col·laboració amb l'acció de la PLATAFORMA al *Cinema Comèdia* de Barcelona pel cinema en català
- . Encartellada i enganxada d'adhesius en favor del cinema en català coincidint amb l'estrena de "La guerra de les galàxies".
- . Col·laboració amb l'Ajuntament amb el centenari de **Joan Oliver**. Repartiment de 600 dossiers als instituts que visitaren l'exposició de la Colla de Sabadell al Casal Pere Quart per tal de difondre l'obra de Francesc Trabal.
- . **Poesia al Casal**, lectura d'autors vallesans. Desembre del 1999.

- . Encartellades i enganxades d'adhesius;
 - . Bancs, Caixes d'estalvis i empreses que discriminen el català
 - . Campanya "Cinema en Català"
- . Col·laboració, el juny del 2000 en la setmana cultural de *Nous Temps*;
 - . Organització de les conferències de Jaume Cabré i Jesús Montcada.
 - . Debat amb parlamentaris de tots els partits polítics sobre l'estat del català (el PP no es presentà)
- . Participació en l'acte central de **l'Onze de setembre** de 2000 a Barcelona (encartellada)
- . Participació en l'ofrena floral homenatge a **Lluís Companys** el 15 d'octubre de 2000, davant la Masia de Can Rull, en el monòlit dedicat al President.
- . Col·laboració en el **I Cicle de Cinema Català** celebrat a Sabadell, el novembre del 2000.
- . Gener i febrer de 2001. Campanya per l'etiquetatge de les cerveses en català

Activitats permanents:

- . Queixes a més de 60 empreses que no utilitzen la llengua catalana en la seva activitat.
- . Col·laboració amb empreses i entitats per tal de traduir opúscles al català
- . Cartes a la premsa.

Al passat mes d'agost, Convivència Cívica Catalana portava els tribunals el reglament d'ús del català de l'Ajuntament de Sabadell, aprovat per unanimitat una setmana abans. A arrel de la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que suspenia cautelarment alguns dels articles de l'esmentat reglament, tots els grups polítics de l'Ajuntament de Sabadell i algunes entitats -entre elles l'Associació per la Llengua i la Cultura- han redactat el següent manifest per tal de donar una resposta ciutadana i d'evidenciar la realitat, és a dir, la total inexistència de conflicte a la nostra ciutat en el terreny lingüístic.

MANIFEST A FAVOR DEL REGLAMENT PER A L'ÚS DE LA LLENGUA CATALANA A L'AJUNTAMENT DE SABADELL

- *El Reglament per a l'ús de la llengua catalana a l'Ajuntament de Sabadell deriva de la Llei 1/1998, de Política Lingüística, que en l'Article 9 i en la Disposició Transitòria Primera estableix l'obligació que en el termini de dos anys s'aprovin normes locals d'usos lingüístics.*
- *L'Article 3 de L'Estatut d'Autonomia de Catalunya és el referent de la norma citada, i d'on emana el mandat inicial que empara la seva promulgació.*
- *El Reglament per a l'ús de la llengua catalana a l'Ajuntament de Sabadell va ser aprovat per unanimitat per tots els Grups Municipals (PSC, ES, CiU, PP, ERC, IC-V) al Ple de l'Ajuntament de Sabadell.*

Arran de la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que suspèn cautelarment alguns articles del Reglament per a l'ús de la llengua catalana a l'Ajuntament de Sabadell, els sotasigants i les sotasignants MANIFESTEM:

1. Que defensem la legitimitat del Parlament de Catalunya –com a òrgan de màxima representació del poble català- per dictar la Llei de Política Lingüística de 1998, i de l'Ajuntament de Sabadell –com a màxim òrgan de representació de la ciutat de Sabadell- per aprovar el Reglament per a l'ús de la llengua catalana, que desenvolupa aquella.

2. Que donem suport al Reglament per a l'ús de la llengua catalana a l'Ajuntament de Sabadell, el model del qual ja s'aplica en més de 400 municipis de Catalunya, des de 1983, i que va ser promogut per la Generalitat de Catalunya, la Federació de Municipis de Catalunya, l'Associació Catalana de Municipis i el Consorci de Normalització Lingüística.

3. Que Catalunya es caracteritza per ser un lloc de pas i de trobada de gent de diferents orígens que han fet d'aquesta la seva terra. Avui podem afirmar que Catalunya és un exemple de convivència;

i per tot això

FEM una crida al conjunt de la ciutadania a defensar l'estatus que ha anat aconseguint la llengua catalana a l'àmbit de l'Administració Local, promovent-la com a llengua pròpia del país en convivència amb el castellà.

Promouen el Manifest: Associació per la Llengua i la Cultura (Plataforma per la Llengua), Nous Temps, Omnium Cultural, PSC, ES, CDC, UDC, PP, ERC, IC-V, EuiA, CUP, JSC, JNC, Unió de Joves, JERC, Joves d'Esquerra Verda, UGT, CCOO, Avalot, FAV.

JA EXERCEIXES LA TEVA CATALANITAT?

Parles sempre la teva llengua, sense caure mai en la incoherència de substituir-la per cap altra de manera innecessària?

T'esforces en conèixer la Història, la Literatura i la Geografia d'arreu dels Països Catalans, així com les figures importants de la Cultura i la Llengua catalanes?

Denuncies en tot moment les discriminacions de què et sents objecte?

T'esforces en parlar el català de manera acurada, sense utilitzar barbarismes ni paraules foranes?

Mires d'esbrinar si existeix la versió en català d'un llibre, abans de comprar-lo?

Ets capaç de fer quilòmetres per poder veure una pel·lícula doblada al català encara que la projectin en castellà en una sala de cinema de prop de casa teva?

Ets conscient que les notícies catalanes són menystingudes respecte a les espanyoles?

Ets crític quan un castellanoparlant que fa més de vint anys que viu entre nosaltres diu que no entén el català, o quan els catalans canvien de llengua davant seu?

Exigeixes el teu dret a que es redactin els teus documents notariaus en català?

Defenses el dret que els teus fills rebin l'educació en català?

Et molesta que en mitjans de comunicació catalans es parli castellà sense necessitat o es degradi la llengua catalana?

T'estimaries més que aquest fos un país normal, on la llengua catalana estigués present a tot arreu?

INFORMÀTICA

PEGUER • LES

La Unió, 44, 2n 2a

08201 SABADELL

Tel. 93 725 21 06

i_pegueroles@retemail.es

MIQUEL PASCUAL

COMERCIAL DE SERVEIS PER A LA FUSTA MIQUEL PASCUAL, S.L.

Roger de Flor, 49, Local C 08205 SABADELL

629 32 31 03 Tel./Fax 93 725 26 29

maqmpascual@teletel.es

ARTICLE

Llengua i immigració

La falta de competències del govern català sobre immigració ha afavorit la manca de directrius i de consens a l'hora d'abordar-la des de les diverses conselleries i, a la vegada, ha abonat l'existència d'organismes oficials, semioficials i ONG que aixopluguen els immigrants que arriben a Catalunya per quedar-s'hi o de pas cap a altres països d'Europa. Alguns d'aquests organismes, moltes vegades, supleixen la tasca que hauria de fer el Govern i, per aquesta mateixa raó, no existeix unitat de criteris a l'hora d'organitzar-ne l'acollida.

Potser per això a Catalunya encara està pendent el gran debat social sobre la immigració, no hem anat més enllà del llenguatge políticament correcte i de les grans idees que, a favor i en contra, ens serveixen els mitjans de comunicació. Sembla evident que qualsevol país ha de poder decidir la seva política migratòria, ha de poder decidir quants immigrants pot acollir i com ho ha de fer.

Les característiques socials, polítiques i, sobretot, lingüístiques del nostre país fan imprescindible aquest debat. Catalunya necessita poder controlar la immigració, control que no vol dir tancar l'aixeta, sinó simplement posar-ne límits i condicions. Perquè un cop aquí, arribin com arribin, cal atendre aquestes persones a través del sistema educatiu, del sistema sanitari, de benestar social, etc. I per poder atendre-les com cal, no posant pedaços, com fins ara, s'ha de prevenir, planificar i organitzar. Tenint en compte que és molt difícil evitar la immigració il·legal perquè, es posin els límits que es posin, és legítim que tothom aspiri i busqui allà on cregui oportú unes condicions de vida millors.

És evident que els drets dels immigrants a l'habitatge, a la feina, a la sanitat, a l'educació, el dret de reunió etc. han d'anar lligats als deures de complir les lleis, d'acceptar la manera de viure, les tradicions i els costums, de conèixer la llengua, etc. Precisament un dels punts més importants a l'hora de planificar la política migratòria en qualsevol país és la llengua; països com França, Alemanya, Bèlgica i Holanda consideren imprescindible el coneixement de la llengua del país per poder integrar-se i, de fet, és condició obligatòria. Aquí no he sentit encara ningú que parli d'aquest tema tan important, només es parla d'interculturalitat i multiculturalitat, termes políticament correctes, però que cal omplir de contingut. Si entenem la interculturalitat com a respecte a les diverses cultures hem de començar respectant la nostra, però la realitat és que a Catalunya la integració s'està fent, en la majoria de casos, sense tenir en compte la llengua pròpia del país.

La major part d'organismes que atenen els emigrants, ajuntaments inclosos, obvien la llengua pròpia, com si existís algun problema físic o fonològic que impedisés entendre o parlar el català a les persones novingudes, o com, si per alguna raó, la integració fos més fàcil en castellà que en català cosa que només és certa en el cas dels hispanoparlants. Fins i tot hi ha ajuntaments amb alcaldes i regidors nacionalistes catalans que fan la integració en castellà i ens troben amb la paradoxa de fills que fan la integració en català a l'escola o a l'institut, de vegades en programes especials del Departament d'Ensenyament, i els pares i mares d'aquests mateixos alumnes van a classes de castellà fetes per l'ajuntament, pels serveis socials del barri, per organismes d'ajut a immigrants, per sindicats o, senzillament, van a qualsevol escola d'adults.

És evident que la societat catalana necessita fer un debat profund sobre el tema de la immigració. Què volem fer? Com ho volem fer? Volem que el català sigui llengua d'integració? Volem que el català sigui la llengua dels immigrants? Amb un 4% de població immigrada encara hi som a temps, però quan arribarem a 10% que es preveu d'aquí uns anys serà massa tard.

No fa gaire es parlava dels centres de normalització lingüística que depenen del Departament de Cultura, es deia que calia canviar-los, que havien quedat obsolets perquè la tasca per a la qual van ser creats ja no era necessària. Doncs bé, aquest seria un bon repte de futur: integrar els immigrants que ho vulguin en la manera de viure, la llengua i cultura del nostre país perquè només es pot integrar aquell que vol ser integrat. D'aquesta manera contribuirien a fer de Catalunya una veritable terra d'acollida.

Carme Forcadell Lluís
Associació per la Llengua

V e
C

Sol·licitud d'inscripció

Cognoms i Nom:

Doc. d'identitat:

Adreça:

Localitat:

CP:

Tel. particular:

Tel. feina:

Adreça electrònica:

Quotes (1) (marqueu una de les opcions)

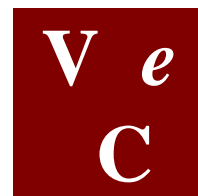
	Anual	☐	Semestral	☐
<i>Normal</i>	6.000	☐	3.000	☐
<i>Quota jove</i>	3.000	☐	1.500	☐
<i>Sense quota</i>	(Col·laborador)	☐		

(1) L'import de les quotes es reparteix territorialment a raó d'un 75% a les activitats dels grups locals i un 25% a les de tot el Principat.

Per a aportacions extraordinàries, podeu fer l'ingrés al mateix compte de l'Associació per la Llengua.

**ORGANITZA'T I CONSTITUEIX
GRUPS DE L'ASSOCIACIÓ PER LA
LLENGUA AL TEU POBLE O
CIUTAT!!**

<http://www.estelnet.com/alc>

**Número de compte de l'Associació per la
Llengua:**

2059-0000-95-8002027216

de la Caixa de Sabadell

